

oplyste, at budgettet for 1963 var fastsat til 6,8 mill. dollars. Hovedparten af dette beløb var bestemt til gennemførelsen af programmerne for de europæiske flygtninge. Endnu var der ikke gennem givne tilsagn tilvejebragt det fulde beløb, men højkommisæreren så optimistisk på chancen for at nå dette mål.

Budgettet for 1964 er opgjort til 2,6 mill. dollars. Reduktionen skyldes, at de europæiske flygtningeproblemer er under udvikling, og de løbende programmer er dækket af 1963 budgettet.

Højkommisæreren var af den opfattelse, at det for 1964 fastlagte budget, svarede nogenlunde til det beløb, der til stadighed ville kunne tilvejebringes.

De tilstedeværende lande afgav herefter tilsagn om bidrag til et beløb af ca. 1½ million dollars. Hverken den engelske eller den amerikanske delegerede var i stand til at give tilsagn om et bestemt beløb, men stillede tilsagn om bidrag i udsigt. Den islandske delegerede gav tilsagn om et bidrag på isl. kr. 244.250, en forøgelse med mere end 50 pct. Sverige gav tilsagn om US \$ 200.000, også en forøgelse med ca. 50 pct. Norge gav tilsagn om et beløb på n. kr. 800.000.

Den danske delegerede gav under forbehold af folketingets godkendelse tilsagn om et bidrag på kr. 500.000.

Attentatet på præsident John F. Kennedy.

De forende Nationers arbejde blev i nogle dage præget af attentatet på præsident John F. Kennedy.

Plenarforsamlingen afholdt allerede på dagen for attentatet en kort mindehøjtidelighed og suspenderede derefter sine møder, der først blev genoptaget, efter at bisættelsen havde fundet sted. Det første møde i plenarforsamlingen var derefter helliget præsident Kennedy's minde. Der udtaltes mindeord fra en udvalgt kreds af lande; på de nordiske landes vegne talte Islands faste repræsentant, ambassadør Thors, der var en af vicepræsidenterne for 18. samling.

De mindeord, der blev udtalt, bar præg af, at den samlede verden var sig bevidst hvilket tab den havde lidt ved præsidentens død, og var samtidig også et vidnesbyrd om den betydning, De forenede Stater spiller i FN's arbejde og den almindelige erkendelse af dette forhold. Mest bemærkelsesværdig af alle talerne var måske ambassadør Stevensons tak til forsamlingen og hans ord om, at der ikke eksisterede nogen „Kennedypolitik“ i forhold til FN, at der ej heller ville eksistere nogen „Johnsonpolitik“, men at De forenede Staters positive forhold til FN er uafhængigt af, hvilken mand der beklæder præsidentembedet.

VI. 1. udvalg: Politiske og sikkerhedsspørgsmål.

1. udvalg valgte Karoly Csatorday (Ungarn) til næstformand og Fernando Volio Jiménez (Costa Rica) til rapportør.

Plenarforsamlingen overviste følgende dagsordenspunkter til udvalget:

1. Spørgsmålet om almindelig og fuldstændig nedrustning: Beretning fra 18-magts nedrustningskomiteen. (Punkt 26).
2. Spørgsmålet om indkaldelse af en konference med henblik på undertegnelse af en konvention om forbud mod anvendelse af nucleare og thermo nucleare våben: Beretning fra generalsekretæren. (Punkt 27).
3. Internationalt samarbejde om fredelig udnyttelse af verdensrummet: Beretning fra komiteen om fredelig udnyttelse af verdensrummet. (Punkt 28.)
4. Koreaspørgsmålet: Beretning fra De forenede Nationers kommission for Koreas forening og genopbygning. (Punkt 29).
5. Den påtrængende nødvendighed af standning af nucleare og thermonucleare forsøg. (Punkt 73).
6. Latinamerika som atomfri zone. (Punkt 74).